

[C. E. Christiansen.]

deren. Jeg har haft meget med unge Mennesker at gøre, og jeg har aldrig kunnet begribe, at man kunde tænke sig at nægte dem Valgret. Jeg nærer ikke den ringeste Tvivl om, at hvis man fik 21 Aars Valgret og Valgbarhed, kom der ikke et eneste ungt Menneske paa 21 Aar ind i Kommunalraadene, som ikke var tilstrækkelig modent til at udføre denne Gerning.

Ravn: Jeg kan rose mig af det samme som Borgmesteren: jeg har haft meget med Ungdommen at gøre. Jeg har ikke sagt, at jeg var ængstelig for Ungdommen, ikke paa noget Omraade. Jeg har derimod sagt, at naar man vilde prøve paa nu under disse særlige Forhold at skabe en stærkt forøget Vælgerklasse, var det aldeles som om man vilde sige til de siddende Raad, der har gjort det gode Arbejde gennem Krigen: I har ikke gjort det helt saa godt, som I skulde — og det er sikkert noget, det ærede Medlem ikke vil indrømme.

Det ærede Medlem siger, at hans Parti ikke har haft Flertal i noget af Tingene. Jeg ved meget godt, at det paa en vis Maade er rigtigt, men det gælder kun med en vis Modifikation; for naar man regner det Parti med, det har støttet sig til, har det haft Flertal i begge Ting. Derfor synes jeg, at en hel Del af de Taler, der er holdt om dette Spørgsmaal, har været vendt udadtil. Det har mere drejet sig om at indynde sig og søge et vist Vælgertække end om Realiteter i denne Sag. Det er derfor jeg synes, vi med god Samvittighed kan vedtage dette Forslag, saaledes som det foreligger, og det anbefaler jeg det høje Ting.

P. N. Petersen (Røjle): Naar det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen siger, at Socialdemokratiet aldrig nogen Sinde har haft Flertal hverken her i Landstinget eller i Folketinget, er det for saa vidt rigtigt, men jeg vil alligevel minde om, at Socialdemokratiet og Det radikale Venstre til sammen havde Flertallet baade her i det høje Landsting og i Folketinget i 1936; og hvis man fra Socialdemokratiets Side havde stillet et saadant Forslag paa det Tidspunkt, er der ingen Tvivl om, at vi fra Det radikale Venstre vilde have sluttet os dertil. Jeg maa i denne Forbindelse ogsaa nævne, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller under Forhandlingerne i det høje Folketing mindede om, at den daværende socialdemokratiske Ordfører, Hr. A. C. Mortensen, udtalte sig paa nøjagtig samme Linie, som man gør fra den nuværende Regerings Side,

saa det er lidt vanskeligt at tage det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen højtideligt, naar han gerne vil være forarget over det, der foregaar ved denne Lejlighed.

Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke var i Stand til at benægte det, jeg nævnte før om, at det Forslag, som Det radikale Venstre havde stillet i Folketinget, var den eneste politiske Mulighed for at faa gennemført 21 Aars Valgretsalderen til Kommunalraadene nu til Foraaret. Man havde, som jeg sagde før, fra Regeringens Side ladet skinne igennem, at man i hvert Fald under visse Forudsætninger kunde modtage en saadan Ændring, naar der ikke blev ændret i Skatte- og Opholdsbestemmelserne, men det blev altsaa ikke aktuelt. Jeg kan derfor ikke andet end lægge Ansvar paa de andre Partier, som ikke gjorde, hvad de kunde for at faa gennemført 21 Aars Valgretten ved denne Lejlighed. Jeg vil minde det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen om, at det er ikke let samtidig at blæse og have Mel i Munden. Det er det, han har forsøgt ved denne Lejlighed.

Indenrigsministeren (Kjær): Naar det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen siger, at han i 1936 ønskede og paa sit Partis Vegne gav Udtryk for, at han ønskede at faa gennemført 21 Aars Valgretsalderen, maa jeg sige, at Ønsket i hvert Fald for Partiets Vedkommende var nogenlunde godt gemt. Det gemte sig bl. a. bag ved en Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere. Det hed i de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget om Ændringer i den kommunale Valglov, at Regeringen maatte anse det for principielt begrundet at tilstræbe samme Alder for Valgret saavel til Folketinget som til de kommunale Raad.

Man vil altsaa forstaa, at det, man dengang sagde fra Regeringspartiernes Side, er nøjagtig det samme, som vi siger nu, men jeg kunde egentlig svært godt lide at faa at vide, hvad det er, der begrundet denne forskellige Stillingtagen fra Socialdemokratiets Side i 1936 og i 1945.

Jeg har ikke for mit Vedkommende talt om, at man skulde nægte de unge Valgret. Jeg har sagt, at vi fra Regeringens Side var villige til at se paa Spørgsmaalet og foretage de nødvendige Overvejelser. Ogsaa i den Henseende kan vi altsaa henviser til de Herrer Socialdemokraters tidligere Stilling, der netop var, at Overvejelser kunde være nyttige, ja, nødvendige. Jeg er nemlig ikke kløgere, end at da Socialdemokratiet sidst gik ind i disse Overvejel-